

Όχι στις Ρεφορμιστικές Αυταπάτες στο Καπιταλιστικό Κράτος!

Για ένα Ενιαίο Μέτωπο των Εργατών Ενάντια στον Φασισμό!

Ναυτεργατικά σωματεία ηγούνται της πορείας στις 19 Σεπτεμβρίου ενάντια της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια. ^{ΤΟΕ}

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ – Η εν ψυχρώ δολοφονία του 34χρονου αριστερού και hip hop καλλιτέχνη Παύλου Φύσσα από έναν φημισμένο υποστηρικτή της Χρυσής Αυγής τη νύχτα της 17ης Σεπτεμβρίου στο Κερατσίνι ξεγύμνωσε τον θανατηφόρο κίνδυνο που αντιπροσωπεύουν αυτοί οι ρατσιστές τρομοκράτες για τους μετανάστες, τις μειονότητες και για ολόκληρο το εργατικό κίνημα. Η μαζική οργή που εκφράστηκε από χιλιάδες διαδηλωτές στους δρόμους στην εργατική περιοχή όπου ο Φύσσας ζούσε και πέθανε, και σε όλη την Ελλάδα, πρέπει να διοχετευθεί σε μία ασυμβίβαστη πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή και ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα που τη γεννά. Είναι επείγον και

απαραίτητο να σταματήσουμε τους φασίστες μέσα από *μαζικές κινητοποιήσεις ενιαίου μετώπου με επίκεντρο τη δύναμη του οργανωμένου προλεταριάτου!*

Η δεξιά κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ προς το παρόν δίνει ένα σόου παίρνοντας αυστηρά μέτρα ενάντια στη Χρυσή Αυγή, με τις συλλήψεις στις 28 Σεπτεμβρίου του αρχηγού του κόμματος μαζί με αρκετούς βουλευτές και κομματικά στελέχη για κακουργήματα με την κατηγορία ότι ανήκουν σε εγκληματική οργάνωση. *Οι εργατές και οι καταπιεσμένοι δεν πρέπει να ξεγελαστούν από αυτό το θέαμα!* Είναι δυνατόν να πι-

στέψουμε ότι το ίδιο κράτος που μαζεύει και αποκτηνώνει μετανάστες σε αστυνομικά κελιά και ξεχειλισμένα στρατόπεδα, ξαφνικά νοιάζεται για εκατοντάδες υποθέσεις ρατσιστικών επιθέσεων από τους φασίστες; Όταν ο Πακιστανός εργάτης Σαχζάτ Λουκμάν σκοτώθηκε από ρατσιστές τον Ιανουάριο στην Αθήνα δεν υπήρχε καμία ομιλία στην τηλεόραση από τον πρωθυπουργό καταδικάζοντας τους «κληρονόμους των Ναζί.»

Οι κινήσεις της κυβέρνησης εναντίον της Χρυσής Αυγής γίνονται με σκοπό να εξουδετερώσουν τις διαμαρτυρίες και επειδή οι αυξανόμενες επιθέσεις από τους φασίστες και ο θάνατος του Φύσσα προκαλούν αμηχανία διεθνώς. Οι επιθέσεις και οι διαμαρτυρίες που προέκυψαν έχουν βλάψει τις προσπάθειες της κυβέρνησης στο να προωθήσουν τη φαντασίωση ότι η Ελλάδα σταθεροποιείται και ότι βρίσκεται στον δρόμο της ανάρρωσης από την οικονομική κρίση. Στην πραγματικότητα, οι ζωές των εκατομμυρίων Ελλήνων εργαζομένων έχουν καταστραφεί μέσα από ατελείωτους γύρους βάνουσης λιτότητας που επιβλήθηκαν από τους ιμπεριαλιστές αφέντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), με επίκεντρο τον γερμανικό ιμπεριαλισμό. Η απελπισία του προλεταριάτου και των μικροαστικών μαζών που ρίχτηκαν μέσα στην αθλιότητα από αυτή την κρίση αποτελεί το γόνιμο έδαφος μέσα στο οποίο η Χρυσή Αυγή έχει μεγαλώσει. Λόγω της έλλειψης μιας επαναστατικής ηγεσίας της εργατικής τάξης να δείξει τον δρόμο προς την έξοδο μέσα από την πάλη ενάντια στην καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, οι φασίστες έχουν βρει ένα πραγματικό ακροατήριο για να μετατρέψουν σε αποδιοπομπαίους τράγους τους μετανάστες και τους αριστερούς.

Αυτό συμβαίνει ακριβώς επειδή οι φασίστες πολύ βολικά εκτρέπουν την ευθύνη για την κρίση μακριά από το καπιταλιστικό σύστημα ενώ και οι ίδιοι επίσης έχουν τραφεί από τις δυνάμεις του καπιταλιστικού κράτους, κυρίως από την αστυνομία. Το μέγεθος της υποστήριξης της Χρυσής Αυγής μέσα στην αστυνομία αποκαλύφθηκε από το πρόσφατο κύμα παραιτήσεων και μετατάξεων από υψηλόβαθμους αστυνομικούς αξιωματούχους με την υποψία ότι συνεργάζονται με τους φασίστες. Στην πραγματικότητα, οι καπιταλιστές έχουν δώσει βοήθεια στη Χρυσή Αυγή διότι πάντα προσδοκούν στο να κρατούν τάγματα εφόδου ως εφεδρεία για να τα εξαπολύσουν ενάντια σε κάθε επαναστατική πάλη των εργατών. Έτσι, αποτελεί μια θανατηφόρα ψευδαίσθηση να πιστέψει κανείς ότι το καπιταλιστικό κράτος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να καταπολεμήσει τους φασίστες, είτε μέσα

από τους μπάτσους, τα δικαστήρια είτε από το κοινοβούλιο. Αυτό θα έπρεπε να είναι ιδιαίτερα φανερό στην Ελλάδα με τη μακρά και αιματηρή ιστορία από βοναπαρτιστικές δικτατορίες, στρατιωτική κυριαρχία και εμφύλιο πόλεμο.

Δημοκρατία και Φασισμός

Χωρίς έκπληξη, ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας αντέδρασε στον θάνατο του Παύλου Φύσσα δηλώνοντας ότι: «Έφτασε η στιγμή η πολιτεία, θεσμικά η δημοκρατία, να αντιμετωπίσει με αποφασιστικότητα το φαινόμενο» (*Η Αυγή*, 24 Σεπτεμβρίου). Τέτοιες αυτοκτονικές ψευδαισθήσεις για το καπιταλιστικό κράτος και για την αστική «δημοκρατία» προωθούνται τώρα από πολλούς της αριστεράς. Πιθανά το πιο ξεκάθαρο παράδειγμα είναι το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ), το οποίο είναι στην ηγεσία της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ). Η αντίδραση του ΣΕΚ στις συλλήψεις της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής ήταν να δηλώσει «πανηγυρίζουμε» αυτές τις εξελίξεις ως την αρχή για «να ξηλώσουμε όλο το νεοναζιστικό δολοφονικό μηχανισμό» και να καλέσει για να επεκταθεί αυτή «η αντιφασιστική κάθαρση» ώστε «να συμπεριλάβει τα στελέχη της ΕΛΑΣ» (Αθήνα 28 Σεπτεμβρίου, η Κεντρική Επιτροπή του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος).

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην οποία ανήκει και το ΣΕΚ, επίσης προωθεί την ψευδαίσθηση ότι οι δυνάμεις του καπιταλιστικού κράτους μπορούν να πιεστούν ώστε να κόψουν τους δεσμούς τους με τους φασίστες: σε μία ανακοίνωση στις 23 Σεπτεμβρίου κάλεσε για απεργίες «με τα αιτήματα που απομονώνουν τους Φασίστες της Χρυσής Αυγής και απαιτούν να σταματήσει η πολύμορφη στήριξή τους από τους κρατικούς προστάτες τους.» Και ενώ το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ) σωστά κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι προωθεί ψευδαισθήσεις για την αστική δημοκρατία, ο δικός του Γενικός Γραμματέας Δημήτρης Κουτσούμπας έκανε ακριβώς το ίδιο πράγμα σε μία συνέντευξη όταν ρωτήθηκε σχετικά με νομικά μέτρα για να αντιμετωπιστεί η Χρυσή Αυγή: «Αρα λοιπόν, ένα ζήτημα είναι ότι δεν έχει αξιοποιηθεί το ήδη υπάρχον νομικό πλαίσιο, για να δούμε από εκεί και πέρα βέβαια αν χρειάζεται να γίνουν και διορθωτικές κινήσεις ή να υπάρξουν και επιπρόσθετα κάποια μέτρα... Υπάρχουν οι διαδικασίες μέσα στη Βουλή, να δεις το νόμο.» (*Ριζοσπάστης*, 21 Σεπτεμβρίου). Όλες αυτές οι ανακοινώσεις δείχνουν πίστη στα «δημοκρατικά» διαπιστευτήρια του καπιταλιστικού κράτους, που στην πραγματικότητα αποτελούν την πιο καλή μεταμφίεση της δικτατορίας της

αστικής τάξης.

Ενώ οι Σαμαράς και Σία έκαναν κάποιες ευσεβείς επίσημες δηλώσεις κατά της Χρυσής Αυγής μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ο κύριος σύμβουλος του πρωθυπουργού Χρύσανθος Λαζαρίδης έκανε μία ανακοίνωση στις 18 Σεπτεμβρίου κατηγορώντας τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως και τη Χρυσή Αυγή, για «πολιτική βία». Η ανακοίνωση του Λαζαρίδη είναι σε συμφωνία με τη θεωρία του των «δύο άκρων» με την οποία, γελοία θεωρεί ότι η πράα αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα «μη δημοκρατικό κόμμα» και τον συγκρίνει με τη Χρυσή Αυγή. Σε σχέση με αυτό, χρειάζεται να γίνει ξεκάθαρο ότι οποιεσδήποτε κινήσεις κάνει η κυβέρνηση στο να καταστείλει τη Χρυσή Αυγή, έχουν ως στόχο να εγκαθιδρύσει τις βάσεις για να τσακίσει την αριστερά. Επιτρέποντας στις πράξεις να μιλήσουν δυνατότερα του λόγου, η αστυνομία έχει επιτεθεί άγρια σε αντιφασίστες διαδηλωτές και συνέλαβε δεκάδες. **Απαιτούμε όλες οι κατηγορίες ενάντια στους αντιφασίστες διαδηλωτές να πέσουν!** Εν τω μεταξύ, η αστυνομία φυσικά και συγκέντρωσε πολλές δυνάμεις για να προστατέψει τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής στην Αθήνα όταν αντιφασίστες διαδηλωτές προσπάθησαν να διαδηλώσουν εκεί το βράδυ της 25ης Σεπτεμβρίου.

Η κυβέρνηση έχει προτείνει αρκετά μέτρα για να αποδυναμώσει υποτίθεται τη Χρυσή Αυγή, συμπεριλαμβάνοντας και την επέκταση του νομικού ορισμού για το τι αποτελεί μία εγκληματική οργάνωση σε μη οπλισμένες ομάδες. Μην κάνουμε κανένα λάθος, κάθε επέκταση των κατασταλτικών δυνάμεων του καπιταλιστικού κράτους για να κυνηγήσουν πολιτικές οργανώσεις και άτομα, συμπεριλαμβανομένων και των «αντιρατσιστικών» νόμων, θα χρησιμοποιηθούν για να κυνηγήσουν τις οργανώσεις της εργατικής τάξης και της αριστεράς και πρέπει το εργατικό κίνημα να είναι αντίθετο.

Για ένα Ενιαίο Μέτωπο των Εργατών Ενάντια στον Φασισμό!

Εάν οι φασίστες έχουν καταφέρει να μεγαλώσουν και να γίνουν πιο δυνατοί και πιο θρασείς από τον καιρό που η Χρυσή Αυγή μπήκε στη βουλή τον προηγούμενο χρόνο, αυτό συνέβη ακριβώς γιατί διεξάχθηκε μία οξύτατη πάλη από τις μαζικές οργανώσεις της εργατικής τάξης. Τα εργατικά σωματεία είναι οι ύστατοι στόχοι των φασιστών, αλλά επίσης έχουν τη δύναμη να τους σταματήσουν ενώνοντας το προλεταριάτο στην πάλη. Αυτή η δύναμη έχει υπονομευτεί εντελώς από τους παραπλανητές ηγέτες των εργατικών σωματείων και της ρεφορμιστικής αριστεράς, όλοι εκ των οποίων

προωθούν ψευδαισθήσεις στην αστική «δημοκρατία» και στον ελληνικό εθνικισμό. Η οικονομική κρίση και η φασιστική απειλή που αντιμετωπίζουν οι εργάτες και οι φτωχοί δεν μπορεί να επιλυθεί μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού ή σε τελευταία ανάλυση μέσα στα σύνορα της μικρής, εξαρτημένης Ελλάδας. Η πάλη για τη διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση και για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης είναι το κλειδί για να οδηγήσει όχι μόνο τους Έλληνες αλλά όλους τους εργάτες της περιοχής των Βαλκανίων και της Ευρώπης έξω από την κρίση.

Το πρόβλημα είναι ότι η ελληνική αριστερά είναι ενάντια σε μια τέτοια προοπτική. Για αρχή έχεις τους δήθεν Μαρξιστές που έχουν φωλιάσει μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, ένα φιλικό προς την ΕΕ κόμμα το οποίο έχει «γύρει προς τα πίσω» για να αποδείξει στους ιμπεριαλιστές και στους Έλληνες καπιταλιστές ότι θα είναι υπεύθυνοι διαχειριστές του καπιταλισμού. Στη συνέχεια έχεις τους δήθεν Μαρξιστές στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που της αρέσει να προβάλλεται ως η «επαναστατική» αριστερά και ως η εναλλακτική τόσο του ΚΚΕ όσο και του ΣΥΡΙΖΑ. Στην πραγματικότητα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απλά προσδοκεί να πιέσει τον ΣΥΡΙΖΑ από τ' αριστερά και η πόζα αντίθεσής της είναι απλά προσποιητή. Αυτό εκφράστηκε από το γεγονός ότι η Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απεύθυνε χαιρετισμούς στο εθνικό συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούλιο, στο οποίο δεν εξέφρασε ούτε μία λέξη εναντίωσης στην ευρέως διαδεδομένη ψευδαίσθηση ότι μία καπιταλιστική κυβέρνηση της «αριστεράς» (δηλαδή του ΣΥΡΙΖΑ) είναι ο δρόμος προς τα μπροστά.

Είναι αξιοσημείωτο ότι το ΚΚΕ, ένα μαζικό εργατικό κόμμα το οποίο ηγείται κομβικά τμήματα της ελληνικής εργατικής τάξης, έχει πρόσφατα κινητοποιήσει μέσα από τον σχηματισμό των εργατικών σωματείων του ΠΑΜΕ, σωματεία όπως των εργατών μετάλλου και των ναυτεργατών μαζί με άλλα στον Πειραιά και στις γύρω περιοχές, για να σταματήσουν τη Χρυσή Αυγή από το να συγκεντρωθεί και να πραγματοποιήσει μία ρατσιστική διανομή τροφίμων «μόνο για Έλληνες». Της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα είχε προηγηθεί την προηγούμενη εβδομάδα η βίαιη επίθεση από υποστηρικτές της Χρυσής Αυγής στο ίδιο το ΚΚΕ στο Πέραμα – η οποία είχε σαν αποτέλεσμα εννέα υποστηρικτές του ΚΚΕ να καταλήξουν στο νοσοκομείο. Οι κινήσεις από τα σωματεία που καλέστηκαν από το ΠΑΜΕ για να σταματήσουν τη Χρυσή Αυγή είναι κάτι παραπάνω από καθυστερημένες. Αυτές οι διαμαρτυρίες αδιαμφισβήτητα

αντανακλούν την ψυχική διάθεση της βάσης του ΚΚΕ να υπερασπιστεί το κόμμα της και τα σωματεία από τους φασίστες. Αλλά αυτή η διάθεση βρίσκεται σε αντίθεση με την επίμονη συμβουλή της ηγεσίας του ΚΚΕ ενάντια στη δημιουργία «μετώπου» ενάντια στον φασισμό και την προώθηση της γελοίας ψευδαίσθησης ότι η Χρυσή Αυγή θα μπορούσε να ηττηθεί, με τα λόγια της πρώην Γενικής Γραμματέας του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, «με το όπλο της ψήφου» (www.kke.gr, 7 Ιουνίου 2012).

Παρότι το ΚΚΕ έχει την αντικειμενική δυνατότητα μέσα από την επιρροή του πάνω στα μαχητικά τμήματα της εργατικής τάξης για να ηγηθεί στην κινητοποίηση αποσπασμάτων εργατών **βασισμένα στα εργατικά σωματεία** για να σαρώσουν τους φασίστες από τους δρόμους, το ΚΚΕ δεν έχει το πρόγραμμα για να το πραγματοποιήσει. Αντί για ένα ενιαίο μέτωπο των εργατών ενάντια στον φασισμό, το ΚΚΕ σήμερα μιλάει για τη «λαϊκή συμμαχία» ενάντια στους φασίστες, που εξυπηρετεί στο να κρύψει το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι μία ταξικά χωρισμένη κοινωνία στην οποία ο «λαός» περικλείει τόσο τους εκμεταλλεζόμενους και τους καταπιεσμένους όσο **και** τους εκμεταλλευτές τους και τους καταπιεστές τους. Αυτό είναι συνεπές με το κάλεσμα του ΚΚΕ για «εργατική-λαϊκή εξουσία».

Στις αρχές της δεκαετίας του 1930, ο Λέον Τρότσκι, ο συν-ηγέτης της Οκτωβριανής Επανάστασης του 1917 δίπλα στον Β. Ι. Λένιν, πάλεψε επίμονα για να αλλάξει την αυτοκτονική πολιτική της ηγεσίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας (KPD) η οποία αρνιόταν να εμπλακεί στην πάλη ενάντια στους Ναζί από κοινού με το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας (SPD), το οποίο είχε ακόμα την υπακοή ενός μεγάλου τμήματος της εργατικής τάξης. Οι Τροτσκιστές οι οποίοι τότε θεωρούσαν τον εαυτό τους ως μία διαγραμμαμένη φράξια της Κομμουνιστικής Διεθνούς, προειδοποίησαν ότι οι ηγέτες του KPD υπονόμειαν την πάλη ενάντια στην άνοδο των Ναζί με το να υιοθετούν το κάλεσμα για «λαϊκή επανάσταση» αντί της προλεταριακής επανάστασης. Ο Τρότσκι έγραψε:

«Με σκοπό το έθνος να μπορεί πραγματικά να ανοικοδομηθεί γύρω από έναν νέο ταξικό πυρήνα, πρέπει να ανοικοδομηθεί ιδεολογικά και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν το προλεταριάτο δε διαλυθεί μέσα στον “λαό”, μέσα στο “έθνος” αλλά αντίθετα αναπτύξει ένα **δικό του** πρόγραμμα προλεταριακής επανάστασης και αναγκάσει τη μικροαστική τάξη να διαλέξει ανάμεσα σε δύο καθεστώτα... Υπό τις παρούσες συνθήκες στη Γερμανία το σύνθημα για

“λαϊκή επανάσταση” σβήνει τον ιδεολογικό διαχωρισμό ανάμεσα στον Μαρξισμό και τον φασισμό και συμφιλιώνει τμήμα των εργατών και της μικροαστικής τάξης στην ιδεολογία του φασισμού, επιτρέποντάς τους να πιστεύουν ότι δεν είναι αναγκασμένοι να κάνουν μία επιλογή, επειδή και στα δύο στρατόπεδα το όλο θέμα είναι αυτό της λαϊκής επανάστασης.»

—«Ο Thälmann και η “Λαϊκή Επανάσταση”», 14 Απριλίου 1931, (δική μας μετάφραση)

Σε απάντηση στην αύξηση των Ναζί και στο γεγονός ότι πολλοί εργάτες ήταν ακόμα πολιτικά δεμένοι με το ρεφορμιστικό SPD, ο Τρότσκι παρότρυνε το KPD να χρησιμοποιήσει την τακτική του ενιαίου μετώπου της εργατικής τάξης όπως ήταν κατανοητή τα πρώτα χρόνια της Κομμουνιστικής Διεθνούς: «την ενιαία πάλη των Κομμουνιστών και όλων των άλλων εργατών είτε ανήκουν σε άλλα κόμματα και ομάδες είτε δεν ανήκουν σε κανένα κόμμα για την υπεράσπιση των στοιχειωδών και ζωτικών συμφερόντων της εργατικής τάξης ενάντια στην αστική,» (Εκτελεστική Επιτροπή της Κομμουνιστικής Διεθνούς [EEKΔ], «*Θέσεις για το Ενιαίο Μέτωπο*» 1922, [δική μας μετάφραση]). Οι Τροτσκιστές κατάλαβαν ότι μόνο μέσα από την ευρύτερη ενότητα των εργατών στην πάλη, οι οποίοι έχουν την κοινωνική δύναμη να σταματήσουν το καπιταλιστικό σύστημα κερδών, μπορούσαν οι οργανώσεις της εργατικής τάξης να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και τους καταπιεσμένους ενάντια στους Ναζί. Αλλά το ενιαίο μέτωπο **δεν** ήταν ένα πολιτικό σύμφωνο μη επιθετικότητας με τους ρεφορμιστές – είχε ως προϋπόθεση τόσο την ελευθερία της κριτικής όσο και την πολιτική ανεξαρτησία των Κομμουνιστών, έτσι ώστε οι επαναστάτες μπορούσαν να κερδίσουν εργάτες εκθέτοντας τους ρεφορμιστές παραπλανητές ηγέτες.

Λαϊκό Μέτωπο: Πολιτική Ταξικής Προδοσίας

Ότι οι Ναζί ήταν ικανοί να ανέβουν στην εξουσία το 1933 χωρίς ούτε ένα δείγμα αντίστασης ήταν μία παγκόσμια ιστορική ήττα και μία προδοσία από τους Σταλινικούς και Σοσιαλδημοκράτες παραπλανητές ηγέτες. Από τη στιγμή που ούτε ένα τμήμα της Κομμουνιστικής Διεθνούς δεν διαμαρτυρήθηκε γι’ αυτή την προδοσία, ήταν ξεκάθαρο στους Τροτσκιστές ότι μία νέα Διεθνής και νέα επαναστατικά κόμματα έπρεπε να χτιστούν. Σε πανικό λόγω της ήττας, οι Σταλινικοί έκαναν μία μανούβρα από την αρχική τους πολιτική που αρνιόντουσαν να πραγματοποιήσουν δράσεις ενιαίου μετώπου μαζί με άλλες οργανώσεις της εργατικής

τάξης, στην πολιτική δημιουργίας συμμαχιών με «προοδευτικές» αστικές δυνάμεις υπό τη φόρμουλα των λαϊκών μετώπων ενάντια του φασισμού. Αυτό ήταν το αντίθετο από ένα ενιαίο μέτωπο των εργατών – ήταν ένα πολιτικό μπλοκ βασισμένο σε ένα αστικό πρόγραμμα. Αυτή η φόρμουλα του λαϊκού μετώπου, η οποία υποστηρίχθηκε στην αρχή και καθ' όλη τη διάρκεια του II Παγκοσμίου Πολέμου, οδήγησε στις προδοσίες επαναστατικών ευκαιριών διεθνώς από τη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ελλάδα. Αυτές οι ήττες επέτρεψαν την επανασταθεροποίηση της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων στη Δυτική Ευρώπη μετά τον II Παγκόσμιο Πόλεμο και στην Ελλάδα μετά από έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο.

Σε επαναστατικές συνθήκες το λαϊκό μέτωπο δεν έχει οδηγήσει σε τίποτα άλλο πέρα από μία σειρά αιματηρών ηττών για την εργατική τάξη: η Ισπανία και η Γαλλία τη δεκαετία του 30, η Ινδονησία τη δεκαετία του 60 και η Χιλή τη δεκαετία του 70. Αυτό συμβαίνει επειδή το λαϊκό μέτωπο είναι ένα μπλοκ οργανώσεων και κομμάτων που εκπροσωπούν διάφορες τάξεις στη βάση ενός κοινού προγράμματος, για την υπεράσπιση της αστικής δημοκρατίας. Εξ ορισμού, τα αστικά και μικροαστικά κόμματα δεν μπορούν να συμφωνήσουν στο να παλέψουν για ένα επαναστατικό πρόγραμμα της εργατικής τάξης. Έτσι, το λαϊκό μέτωπο αναγκάζει την εργατική τάξη να εγκαταλείψει τους στόχους που αντιστοιχούν στα ταξικά της συμφέροντα και να αποδεχτεί τους στόχους άλλων ταξικών δυνάμεων – υπερασπίζοντας τον καπιταλισμό. Ένα λαϊκό μέτωπο σημαίνει πάντα εγκατάλειψη του προγράμματος της προλεταριακής επανάστασης και υποταγή των εργατών στην αστική τάξη. Αυτή είναι η συνταγή για την ήττα της εργατικής τάξης την οποία η ηγεσία του ΚΚΕ υποστηρίζει για περισσότερο από 70 χρόνια.

Υποτάσσοντας το προλεταριάτο στον «λαό» βαδίζει χέρι με χέρι με την προώθηση του εθνικισμού – την ιδέα ότι υπάρχει κοινό συμφέρον ανάμεσα σε όλους τους Έλληνες ανεξάρτητα από την τάξη τους. Ενώ στην κορυφή της πρώτης σελίδας της εφημερίδας του ΚΚΕ γράφει «Προλετάριοι Όλων των Χωρών Ενωθείτε», η αντίδρασή του στο προτεινόμενο κλείσιμο τριών κρατικών αμυντικών εταιριών ήταν καθαρά ελληνικός εθνικισμός:

«Η κατάσταση αυτή εξελίσσεται την ίδια ώρα που στην περιοχή οξύνονται οι ανταγωνισμοί, αμφισβητούνται κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και η ύπαρξη και λειτουργία της πολεμικής βιομηχανίας γίνεται όλο και πιο αναγκαία ώστε να μη αδυνατίζει η αμυντική

ικανότητα της χώρας.»

—Επίκαιρη Ερώτηση από τον βουλευτή του ΚΚΕ Θανάση Παφίλη, www.kke.gr, 12 Σεπτεμβρίου

Η εργατική τάξη δεν έχει κανένα συμφέρον στο να διατηρεί την αμυντική ικανότητα της καπιταλιστικής Ελλάδας ή τον καπιταλιστικό στρατό. Όπως ο Β. Ι. Λένιν είπε «ούτε μια πεντάρα κι' ούτε έναν άνθρωπο» όχι μονάχα για τον τακτικό στρατό, αλλά και για την αστική πολιτοφυλακή,» («*Το Στρατιωτικό Πρόγραμμα της Προλεταριακής Επανάστασης*», Σεπτέμβριος 1916, *Απαντα Λένιν*, Τόμος 30, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1986). Ο σκοπός του καπιταλιστικού στρατού είναι να υπερασπίζεται τα συμφέροντα των Ελλήνων καπιταλιστών με το να στέλνει Έλληνες εργάτες να σκοτωθούν ή να σκοτώσουν τους Αλβανούς, Μακεδόνες, Βούλγαρους ή Τούρκους εργάτες ταξικούς αδερφούς τους, όποτε οι καπιταλιστές το κρίνουν απαραίτητο. Δεν αποτελεί λοιπόν έκπληξη ότι τώρα ο αστικός τύπος αναμεταδίδει ιστορίες ότι μέλη των ειδικών δυνάμεων στον στρατό έχουν βοηθήσει στην εκπαίδευση υποστηρικτών της Χρυσής Αυγής.

Η εργατική τάξη δεν μπορεί να παλέψει με επιτυχία για να κερδίσει τις δυσαρεστημένες και στερημένες μάζες με το μέρος της μακριά από δυνάμεις όπως η Χρυσή Αυγή με το να συναγωνίζεται να είναι καλύτερη στην υπεράσπιση του «έθνους» και των συνόρων, όπως κάνει το ΚΚΕ. Στην Ελλάδα, εθνικισμός σημαίνει τη βάνουση καταπίεση των μεταναστών, των Ρομά και των εθνικών μειονοτήτων όπως οι Μακεδόνες, οι Βλάχοι, οι Πομάκοι, οι Τούρκοι και οι Αλβανοί. Δεν είναι τυχαίο ότι η Χρυσή Αυγή έδωσε αρχικά το σημάδι της τη δεκαετία του 1990 σε σοβινιστικές διαμαρτυρίες ενάντια στην πρώην γιουγκοσλαβική δημοκρατία της Μακεδονίας η οποία συμπεριέλαβε το «Μακεδονία» στο όνομά της. Τώρα οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής σηκώνονται στο κοινοβούλιο και εκτοξεύουν ρατσιστικό υβρεολόγιο εναντίον μουσουλμάνων βουλευτών από τη Θράκη, ενώ ισχυρίζονται ότι η Ισταμπούλ είναι δικαιωματικά η πρωτεύουσα της Ελλάδας. Σε αντίθεση με τέτοιο χυδαίο εθνικισμό είναι απαραίτητο για το εργατικό κίνημα να ξεκινήσει την πάλη για πλήρη δημοκρατικά δικαιώματα για τις εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα, για το δικαίωμα της εθνικής αυτοδιάθεσης για τη μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα και για μία Σοσιαλιστική Ομοσπονδία των Βαλκανίων ως τον μόνο τρόπο να επιλυθούν τα μυριάδες εθνικά ζητήματα στην περιοχή.

Για Νέες Οκτωβριανές Επαναστάσεις!

Φαίνεται να μην υπάρχουν όρια στις απόπειρες της Τρόικας και των Ελλήνων καπιταλιστών να αποδεκατίσουν την εργατική τάξη. Το δημόσιο σύστημα υγείας, το οποίο ήταν ήδη στα πρόθυρα κατάρρευσης, αντιμετωπίζει τώρα περαιτέρω περικοπές σε προσωπικό και χρηματοδότηση. Η κυβέρνηση έχει μιλήσει ακόμα και για πλήρη κατακερματισμό του κύριου κρατικού παρόχου υγείας, ενώ δεν μπορεί να πάει κάποιος σε «δημόσιο» νοσοκομείο χωρίς να πληρώσει αμοιβή και από το 2014 δεν θα νοσηλεύεται χωρίς να πληρώνει 25 ευρώ. Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι επίσης κάτω από επίθεση με χιλιάδες εκπαιδευτικούς να αντιμετωπίζουν απολύσεις. Μεγάλα πανεπιστήμια ανά την Ελλάδα έχουν ανακοινώσει ότι ανακαλούν τη λειτουργία τους λόγω μαζικών περικοπών στο διοικητικό προσωπικό που απαιτήθηκε από την κυβέρνηση. Η επίσημη ανεργία έχει αυξηθεί σχεδόν στο 30 τοις εκατό ενώ για τους νέους είναι περίπου στο 60 τοις εκατό. Οι αιμοβόρες τράπεζες τώρα απαιτούν η ελληνική κυβέρνηση να πάρει πίσω την άρση κατάσχεσης από τις τράπεζες των σπιτιών όσων αδυνατούν να εκπληρώσουν την αποπληρωμή δανείου. Οι ιμπεριαλιστές ηγέτες και τα εγχώρια τσιράκια τους δεν προσπαθούν μόνο να ρίξουν τους μισθούς στην Ελλάδα και τις συνθήκες διαβίωσης στα επίπεδα των γειτονικών βαλκανικών κρατών, αλλά χρησιμοποιούν επίσης την Ελλάδα ως πειραματόζωο για το τι θα ήθελαν να κάνουν στην εργατική τάξη και στους φτωχούς σε ολόκληρη τη Δυτική Ευρώπη.

Για όλες τις διαμαρτυρίες και τις απεργίες που καλέστηκαν από τη φιλοκαπιταλιστική συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ομοσπονδιών της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ από την αρχή της κρίσης το 2008, ούτε ένα μέτρο λιτότητας δεν ανατράπηκε.

Η αυξανόμενη απελπιστική κατάσταση των Ελλήνων εργαζομένων απαιτεί μια ηγεσία η οποία μέσα από μεταβατικά αιτήματα ενώνει την καθημερινή πάλη ενάντια στη λιτότητα με την ανάγκη της ανατροπής της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων. Για παράδειγμα, σε αντίδραση στη μαζική ανεργία και την κατακόρυφη πτώση των μισθών, μια τέτοια ηγεσία θα πάλευε για δουλειές για όλους χωρίς μείωση μισθού και για συσχέτιση των μισθών με τον πληθωρισμό. Αλλά η γραφειοκρατία των εργατικών σωματείων, της οποίας οι εκπρόσωποι του ΚΚΕ αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι, δεν προτίθενται να κινητοποιήσουν την πλήρη δύναμη της εργατικής τάξης ενάντια στις καπιταλιστικές επιθέσεις επειδή αυτό θα αντιπροσώπευε μια πρόκληση προς ολόκληρη την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων. Αυτό που χρειάζεται είναι μία πάλη για μια νέα, επαναστατική ηγεσία των εργατικών σωματείων που θα παλεύει να κρατήσει τα σωματεία τελείως ανεξάρτητα από το καπιταλιστικό κράτος με το οποίο επί του παρόντος είναι δεμένα με χιλιάδες νήματα.

Σε αντίθεση με την υπόλοιπη αριστερά, ο στόχος της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας (ΤΟΕ) δεν είναι να χτίσει ένα κίνημα το οποίο θα πάρει τον έλεγχο του υπάρχοντος κράτους με τη μορφή μιας «αριστερής» καπιταλιστικής κυβέρνησης. Ο στόχος μας είναι να χτίσουμε ένα επαναστατικό, διεθνιστικό εργατικό κόμμα όπως το Μπολσεβίικο Κόμμα του Λένιν και του Τρότσκι, ένα κόμμα το οποίο παλεύει για την ανατροπή του καπιταλιστικού κράτους, ως τμήμα της πάλης για σοσιαλιστικές επαναστάσεις διεθνώς.

Παρακάτω αναδημοσιεύουμε το άρθρο μας από τον Νοέμβριο του 2012 με τίτλο, «Οι Καπιταλιστές Ματώνουν την Ελληνική Εργατική Τάξη».

Οι Φασίστες της Χρυσής Αυγής Τρέφονται από την Οικονομική Κρίση Οι Καπιταλιστές Ματώνουν την Ελληνική Εργατική Τάξη

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2012 – Προερχόμενη από τις τελευταίες εκλογές του Ιουνίου, η κυβερνητική συμμαχία της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστεράς έχει εργαστεί για να παραδώσει στους Έλληνες καπιταλιστές και στους ιμπεριαλιστές αφέντες της ΕΕ και του ΔΝΤ 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον, μέσα από βάρβα-

ρες περικοπές λιτότητας. Η Τρόικα απαιτεί την πιο βίαιη εξουθένωση των εργατών και των καταπιεσμένων ως το τίμημα για την υποτιθέμενη «οικονομική βοήθεια», η οποία είναι χρήματα για να μείνουν στην επιφάνεια οι διεθνείς αιμοπότες τραπεζίτες και να σώσουν την ελληνική αστική τάξη από τη χρεωκοπία. Χωρίς να είναι ικανοποιημένοι

από τις περικοπές ακόμα περισσότερων δισεκατομμυρίων από την υγεία, την εκπαίδευση, τις συντάξεις και τους μισθούς, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες απαιτούν από την Ελλάδα να φέρει σε πέρας μία «εργατική μεταρρύθμιση». Αυτή η μεταρρύθμιση είναι τόσο σφοδρή που ακόμα και ένας κόλακας των καπιταλιστών όπως ο ηγέτης της Δημοκρατικής Αριστεράς Φώτης Κουβέλης είπε ότι θα «καταστρέψει οτιδήποτε έχει απομείνει από εργατικά δικαιώματα».

Η επίσημη ανεργία έχει αναρριχηθεί στο 25 τοις εκατό στο σύνολο του πληθυσμού και πάνω από 50 τοις εκατό για τους νέους. Σχεδόν το 60 τοις εκατό των ανέργων είναι γυναίκες. Άλλες 25.000 θέσεις εργασίας έχουν προγραμματιστεί για να κοπούν από τον δημόσιο τομέα μέσα στον επόμενο χρόνο. Εν τω μεταξύ, η ελληνική αστική τάξη μόνο τον προηγούμενο χρόνο έχει μειώσει το κόστος εργασίας σχεδόν στο 12 τοις εκατό, ενώ ο πληθωρισμός συνεχίζει να αυξάνεται. Η Τρόικα απαιτεί η εθνική σύμβαση εργασίας να έχει ισχύ μόνο για τους εργάτες που είναι μέλη των σωματείων, έτσι ώστε η αστική τάξη να μπορεί να λιμοκτονεί τους πιο τρωτούς εργάτες και να διχάσει και να αποδυναμώσει περαιτέρω το εργατικό κίνημα.

Επιπρόσθετα στις απελπιστικές συνθήκες που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη, ένα τμήμα του μεγάλου αριθμού μικροαστών στην Ελλάδα καταστρέφεται, κυρίως μικρομαγαζάτορες και οικογενειακές επιχειρήσεις. Τον τελευταίο χρόνο ένα στα τέσσερα καταστήματα στη χώρα έχουν κλείσει και στην Αθήνα το 42 τοις εκατό των καταστημάτων έχουν βάλει λουκέτο. Η γενικευμένη κοινωνική κρίση αντικατοπτρίζεται σε ένα δημόσιο σύστημα υγείας το οποίο έχει σχεδόν καταρρεύσει, με συνεχείς ελλείψεις φαρμάκων και βασικών προμηθειών. Εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι έχουν απομείνει χωρίς καμία ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Όπως το έθεσε ένας ογκολόγος από την Αθήνα στην εφημερίδα *New York Times* στις 24 Οκτωβρίου: «Στην Ελλάδα σήμερα το να είσαι άνεργος σημαίνει θάνατο», (δική μας μετάφραση).

Σε απάντηση στις συνεχώς επιδεινούμενες συνθήκες ζωής για τους εργάτες και τις οικογένειές τους, έχουν πραγματοποιηθεί πολλές απεργίες διαμαρτυρίας σε διαφορετικούς τομείς μέχρι τώρα αυτό το φθινόπωρο, μαζί με αρκετές γενικές απεργίες μίας ή δύο ημερών που καλέστηκαν από τις ομοσπονδίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Μεγάλες διαδηλώσεις κατά τη διάρκεια της επίσκεψης της γερμανίδας καγκελαρίου Άγκελας Μέρκελ στην Αθήνα τον προηγούμενο μήνα, γελοιοποίησαν την προσπάθεια της κυβέρνησης να απαγορεύσει τις

διαδηλώσεις. Παρά τις επιδείξεις θυμού της εργατικής τάξης και της μαχητικότητάς της, οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι λακέδες τους στην ελληνική αστική τάξη, είναι αποφασισμένοι να χρησιμοποιήσουν την οικονομική κρίση για να γυρίσουν πίσω το ρολόι και να καταστρέψουν τα ελάχιστα εναπομείναντα οφέλη που έχουν κατακτήσει οι εργάτες μέσα από τους αγώνες τους ενάντια στη βίαιη εκμετάλλευση.

Οι Λάτρεις του Ναζισμού Τρέφονται από τη Καπιταλιστική Αντίδραση

Στον αντίποδα μιας ατίθασης εργατικής τάξης, οι καπιταλιστές είναι πρόθυμοι να επιστρατεύσουν όχι μόνο τις δυνάμεις καταστολής του καπιταλιστικού κράτους, την αστυνομία και τα δικαστήρια, αλλά και τις μονάδες κρούσης της εθνικής σοβινιστικής αντίδρασης, όπως είναι η Χρυσή Αυγή. Με το θυμό για τα κυβερνητικά κόμματα να αυξάνεται κάθε μέρα, οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν αυξημένη υποστήριξη τόσο για το συνασπισμό του ΣΥΡΙΖΑ όσο και για τη φασιστική Χρυσή Αυγή, η οποία δυσοίωνα εμφανίζεται τρίτη. Η αποσύνθεση της ελληνικής κοινωνίας τροφοδοτεί μια βαθιά πολιτική πόλωση. Η ατμόσφαιρα της αυξανόμενης κρατικής καταστολής εναντίον των μεταναστών, των αριστερών και των εργατών, σε συνδυασμό με την έλλειψη μιας επαναστατικής ηγεσίας για να οδηγήσει την εργατική τάξη έξω από αυτό το αδιέξοδο, αποτελεί το πλαίσιο για την άνοδο της φασιστικής αντίδρασης.

Η ραγδαία άνοδος της φιλοναζιστικής Χρυσής Αυγής δεν αποτελεί μία παρέκκλιση – οι καπιταλιστές κρατούν τους φασίστες ως ρεζέρβα επειδή είναι ένα χρήσιμο όπλο εναντίον των εργατών σε καιρούς αστάθειας. Όντως, η ελληνική αστική τάξη έχει μία μακρά ιστορία μεγάλης αγριότητας ενάντια στην εργατική τάξη, καταφεύγοντας σε δεξιά τρομοκρατία, βοναπαρτιστικές δικτατορίες και στρατιωτική εξουσία για να τσακίσει το εργατικό κίνημα. Η Χρυσή Αυγή είναι η τελευταία ενσάρκωση αυτής της ελληνικής παράδοσης. Σε μία χώρα όπου εκατοντάδες χιλιάδες πέθαναν κάτω από τη ναζιστική κατοχή κατά τον II Παγκόσμιο Πόλεμο, η Χρυσή Αυγή περιστασιακά αρνείται τη ναζιστική της έμπνευση και κάνει επίδειξη μοιράζοντας πακέτα φαγητού σε εξαθλιωμένους Έλληνες και «προστατεύοντας» ηλικιωμένους κατοίκους από εγκλήματα που υποτίθεται διαπράττουν μετανάστες. Αλλά ο Χιτλερικός τους χαιρετισμός και τα εμπνευσμένα από τους Ναζί εμβλήματα και τα συνθήματα δεν αφήνουν καμία αμφιβολία. Η εκλογική τους επιτυχία τον Ιούνιο και η αυξανόμενη από τότε δημοτικότητά τους έχει αποθρασύ-

νει αυτούς τους ρατσιστές τρομοκράτες, οι οποίοι διαρκώς πραγματοποιούν αιματηρές επιθέσεις εναντίον των μεταναστών και όσων τους υπερασπίζονται.

Σε αντίθεση με τις υποκριτικές εξαγγελίες της κυβέρνησης εναντίον της Χρυσής Αυγής, αυτές οι φασιστικές συμμορίες παίρνουν το σινιάλο τους απευθείας από το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος, το οποίο μόνο από τον Αύγουστο, έχει μαζέψει περισσότερους από 16.000 μετανάστες. Η κυβέρνηση τελειώνει το χτίσιμο του φράχτη στον Έβρο παράλληλα στα τουρκικά σύνορα για να κρατήσει έξω τους μετανάστες, πολλοί από τους οποίους είναι απελπισμένοι πρόσφυγες από τις κολάσεις που έχουν δημιουργηθεί από τους ιμπεριαλιστές σε χώρες όπως το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και τη Λιβύη. Η Χρυσή Αυγή πηγαίνει ακόμα ένα βήμα πιο πέρα προτείνοντας να τοποθετηθούν νάρκες κατά μήκος των συνόρων. Οι καπιταλιστές και τα τσιράκια τους στη Χρυσή Αυγή προσπαθούν να εκτρέψουν το φταίξιμο πάνω στους μετανάστες, για την κρίση την οποία οι ίδιοι οι καπιταλιστές έχουν επιφέρει στις μάζες. Σε αντίθεση με αυτό, το εργατικό κίνημα πρέπει να παλέψει για πλήρη πολιτικά δικαιώματα για όλους τους μετανάστες! Όχι απελάσεις!

Δεν αποτελεί καθόλου έκπληξη ότι ένα εκτιμώμενο ποσοστό της τάξης του 50 με 60 τοις εκατό της αστυνομίας είναι συμπαθούντες πολιτικά με τη Χρυσή Αυγή, δεδομένου ότι η καταστολή αριστερών και η τρομοκρατική μεταναστών είναι ένα βασικό κομμάτι της αστυνομικής δουλειάς. Ένα τέτοιο ζωντανό παράδειγμα ήταν ο βασανισμός από την αστυνομία των 40 αντιφασιστών ακτιβιστών που συνελήφθησαν στις 30 Σεπτεμβρίου και την 1η Οκτωβρίου, όπως δημοσιεύτηκε από τη λονδρέζικη εφημερίδα *Guardian*. Οι πρώτοι 15 από αυτούς τους ακτιβιστές συνελήφθησαν επειδή θαρραλέα υπερασπιζόντουσαν μετανάστες ενάντια στα καθάρματα της Χρυσής Αυγής στους δρόμους της Αθήνας, ενώ οι υπόλοιποι 25 συνελήφθησαν σε διαδήλωση για την υπεράσπιση των συντρόφων τους. Ένας από τους ακτιβιστές εξήγησε σε συνέντευξη που έδωσε στη *Guardian*: «Με έφτυσαν και μου είπαν ότι θα πεθάνουμε όπως οι παπούδες μας στον εμφύλιο πόλεμο». Εμείς, η Τροτσκιστική Ομάδα της Ελλάδας, απαιτούμε να πέσουν άμεσα όλες οι κατηγορίες ενάντια στους αντιφασιστές ακτιβιστές! Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης απείλησε να μηνύσει τη *Guardian* και οι δύο δημοσιογράφοι της τηλεόρασης, ο Κώστας Αρβανίτης και η Μαριλένα Κασίμη, επειδή είχαν το θάρρος να υπονοήσουν ότι ο Υπουργός Δημόσιας

Τάξης δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει την απειλή του, μιας και οι αναφορές για τους βασανισμούς από την αστυνομία ήταν αξιόπιστες, τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με συνοπτικές διαδικασίες.

Ανάμεσα στους υπερασπιστές των δικαιωμάτων των μεταναστών που είναι στο στόχαστρο της Χρυσής Αυγής είναι και η δικηγόρος Ιωάννα Κούρτοβικ, στην οποία επιτέθηκαν μέλη της Χρυσής Αυγής με αυγά και τη χτύπησαν έξω από το αστυνομικό τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα στις 25 Σεπτεμβρίου καθώς η αστυνομία, όπως ήταν αναμενόμενο, απλώς κοιτούσε. Πολύ γνωστή για την υπεράσπισή της σε αριστερούς και μετανάστες, η Κούρτοβικ χλευάστηκε στον δρόμο από μπάτσους οι οποίοι φώναζαν «Αίμα! Τιμή! Χρυσή Αυγή!» Δεν αποτελεί μυστικό ότι οι μπάτσοι και τα δικαστήρια συνεργούν με τους φασίστες – ο τύπος αναφέρει ότι κάτοικοι που διαμαρτύρονται στην αστυνομία για τους μετανάστες στις γειτονιές τους, τους κατευθύνουν στη Χρυσή Αυγή ώστε να τακτοποιήσει το θέμα.

ΚΚΕ: Εναποθέτοντας την Πίστη του στο Καπιταλιστικό Κράτος

Η ΤΟΕ στέκεται ενάντια στη θανατηφόρα ψευδαίσθηση που προωθείται από το ΚΚΕ και διάφορες ομάδες της αριστεράς για το καπιταλιστικό κράτος και τις αστυνομικές του δυνάμεις. Σε ένα άρθρο στις 7 Σεπτεμβρίου στον *Ριζοσπάστη*, το ΚΚΕ αναφέρει ως θετική τη συμμετοχή του σε μία διαδήλωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, παραθέτοντας τη δήλωση ενός ηγετικού στελέχους του ΚΚΕ, του Σπύρου Χαλβατζή, προς τους μπάτσους:

«Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι στα σώματα ασφαλείας δεν πρέπει να επιτρέψουν να τους χρησιμοποιήσουν ως το μακρύ χέρι του αστικού κράτους για να τσακίσουν το εργατικό, συνδικαλιστικό κίνημα. Χρειάζεται ενότητα, συσπείρωση, κοινή δράση με τους άλλους εργαζόμενους...».

Αυτή η τερατώδης έκκληση για ενότητα με την αστυνομία είναι ο ακριβώς αντίθετος πόλος της Μαρξιστικής κατανόησης του κράτους. Όπως εξήγησε ο Μπολσεβίκος ηγέτης Β. Ι. Λένιν στο έργο του κλειδί, *Κράτος και Επανάσταση*, το καπιταλιστικό κράτος είναι «η “ιδιαιτέρη δύναμη καταπίεσης” του προλεταριάτου από την αστική τάξη...». Ο Λένιν εξήγησε ότι αυτή η κρατική εξουσία συνίσταται «στους ιδιαίτερους σχηματισμούς των ένοπλων ανθρώπων, που έχουν στην διάθεσή τους τις φυλακές κτλ.» Με άλλα λόγια, τα σώματα ασφαλείας του κράτους υπάρχουν με σκοπό να τσακίζουν την εργατική τάξη και τα σωματεία

όταν αποτελούν απειλή για την καπιταλιστική τάξη. Κάνοντας έκκληση προς τους μπάτσους να σταματήσουν να είναι τα σκυλιά φύλακες του κεφαλαίου δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από την υπεράσπιση της ειρηνικής και δημοκρατικής μεταρρύθμισης της δικτατορίας του κεφαλαίου. Κάνοντάς το αυτό, η ηγεσία του ΚΚΕ καλλιεργεί το ψέμα ότι το καπιταλιστικό κράτος μπορεί να υπάρχει για να υπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Στην ίδια διαδήλωση, ένας συνδικαλιστής του ΚΚΕ ο Ηλίας Σταμέλος είπε: «...το ΠΑΜΕ, με την παρουσία του θέλει να εκφράσει τη συμπαράστασή του στα δίκαια αιτήματα των ένστολων που η πλειοψηφία τους ζει με μισθούς φτώχειας». Μακριά από το να χύνουμε δάκρυα για τη «φτώχεια» αυτών που η δουλειά τους είναι να επιτίθενται στους εργάτες και στους καταπιεσμένους, η ΤΟΕ καλεί: **Όλοι οι μπάτσοι, οι δεσμοφύλακες και οι σεκιουριτάδες έξω από τα σωματεία!** Όπως έγραψε ο Λέον Τρότσκι: «Ο εργάτης που γίνεται αστυνομικός στην υπηρεσία του αστικού κράτους είναι ένας αστός μπάτσος και όχι εργάτης» (στο άρθρο του: *Και Τώρα; Ζωτικά Ερωτήματα για το Προλεταριάτο της Γερμανίας*, 27 Ιανουαρίου 1932, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία*, Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000). Ενώ η ηγεσία του ΚΚΕ δεν έχει κανένα πρόβλημα να στέκεται αλληλέγγυα με την κατακλεισμένη από φασίστες ελληνική αστυνομία στα αιτήματά τους για καλύτερους μισθούς, εξωφρενικά συκοφαντεί τους αναρχικούς διαδηλωτές ως συμμάχους των φασιστών: «Μην ξεχνάμε ότι τέτοιου είδους φασιστικές δυνάμεις έδρασαν από κοινού με παρακρατικούς, κουκουλοφόρους, αναρχοαυτόνομους...» (*Ριζοσπάστης*, 16 Οκτώβρη 2012).

Απειλή Θανάτου προς Μετανάστες, Ομοφυλόφιλους και Εργάτες

Η Χρυσή Αυγή τελευταία έχει ενώσει τις δυνάμεις της με αντιδραστικούς της ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, έναν κεντρικό στυλοβάτη της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων στην Ελλάδα, ο οποίος τροφοδοτεί κάθε είδος κοινωνικής αντίδρασης και εθνικού σοβινισμού, κυρίως εναντίον της Τουρκίας και των μουσουλμάνων, με στόχο να δέσει τους εκμεταλλεζόμενους με την ελληνική αστική τάξη. Στην Αθήνα στις 11 Οκτωβρίου μέλη της Χρυσής Αυγής και εκκλησιαστικός όχλος κρατώντας εικόνες και σταυρούς τρομοκράτησαν θεατές και ηθοποιούς ενός έργου που απεικονίζει τον Ιησού και τους αποστόλους ως ομοφυλόφιλους άντρες. Μέλη της Χρυσής Αυγής επιτέθηκαν βάνανσα σε ένα

δημοσιογράφο φωνάζοντας ρατσιστικά επίθετα και χαρακτηρισμούς ενάντια στους ομοφυλόφιλους, μπροστά στην αστυνομία. Το τελευταίο διάστημα έχουν πραγματοποιηθεί επιθέσεις κατά ομοφυλόφιλων. Είναι στα συμφέροντα της εργατικής τάξης να υπερασπιστεί τους ομοφυλόφιλους ενάντια σε αυτή τη δηλητηριώδη αντίδραση, όπως γράψαμε στο φυλλάδιό μας: «Η Ίδρυση της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας» (Νοέμβριος 2004):

«Ένα Τροτσκιστικό γκρουπ πρέπει να είναι ένας Λενινιστικός λαϊκός κήρυκας. Και για την Ελλάδα όπου η υπεραντιδραστική Ορθόδοξη Εκκλησία έχει τεράστια επιρροή, η καταπίεση των γυναικών είναι υπερβολική. Η ελληνική ‘αγία τριάδα’ «πατρίδα – θρησκεία – οικογένεια» που προωθεί το καπιταλιστικό κράτος είναι στενά συνδεδεμένη με το εθνικό και το γυναικείο ζήτημα. Ένα κεντρικό ζήτημα για τους Τροτσκιστές πρέπει να είναι η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών μέσα από την σοσιαλιστική επανάσταση και η αντίθεση στη γυναικεία καταπίεση. Παλεύουμε για πλήρη δημοκρατικά δικαιώματα για τους ομοφυλόφιλους σε αντίθεση με τον αντρικό σωβινισμό, την ομοφοβική ελληνική κοινωνία και την ελληνική αριστερά. Είμαστε υπέρ του διαχωρισμού εκκλησίας και κράτους.»

Το κάλεσμά μας για διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους ενισχύεται από την πρόσφατη σύλληψη ενός ατόμου από την Εύβοια με κατηγορίες βλασφημίας. Χάρη σε μια διαμαρτυρία εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής στη βουλή, αυτό το άτομο κατηγορήθηκε με βλασφημία, κατηγορία που μπορεί να επιφέρει μέχρι και δύο χρόνια φυλάκιση, για το «έγκλημα» του ότι σατίρισε τον γνωστό καλόγερο ως Γέρο Παστίτσιο στο Facebook!

Για Κινητοποιήσεις Ενιαίου Μετώπου των Εργατών Εναντίον των Φασιστών!

Ενώ η Χρυσή Αυγή προς το παρόν στοχεύει τις επιθέσεις της κυρίως κατά των μεταναστών, ομοφυλόφιλων και αριστερών, ο απώτερος σκοπός της είναι να διαλύσει τις οργανώσεις της εργατικής τάξης με στόχο να σώσει τους καπιταλιστές, όπως έκαναν οι δυνάμεις του Μουσολίνι στην Ιταλία τη δεκαετία του 1920 και του Χίτλερ στη Γερμανία τη δεκαετία του 1930. Έχοντας ηγηθεί της Οκτωβριανής Επανάστασης μαζί με τον Λένιν το 1917, ο Λέον Τρότσκι επιχείρησε να φέρει τα μαθήματα εκείνης της πάλης στο γερμανικό προλεταριάτο στις αρχές της δεκαετίας του 1930 καθώς αντιμετώπιζαν την άνοδο των Ναζί. Στο: *Και Τώρα; Ζωτικά Ερωτήματα για το Προλεταριάτο της Γερμανίας*, ο Τρότσκι εξήγησε τις

κοινωνικές ρίζες του φασισμού:

«Δια μέσω του φασιστικού πρακτορείου, ο καπιταλισμός κινητοποιεί τις μάζες της λυσσασμένης μικροαστικής τάξης, τις συμμορίες του ξεπεσμένου και εξαχρειωμένου λούμπεν-προλεταριάτου, όλες αυτές τις αναρίθμητες ανθρώπινες υπάρξεις που το ίδιο το χρηματιστικό κεφάλαιο σπρώχνει στην απελπισία και τη λύσσα. ...η ουσία κι ο ρόλος του φασισμού είναι να διαλύσει εντελώς τις εργατικές οργανώσεις και να εμποδίσει την αναβίωσή τους. Σε μια αναπτυγμένη καπιταλιστική κοινωνία, ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί μονάχα με αστυνομικά μέσα. Η μόνη μέθοδος για να το πετύχει είναι ν' αντιτάξει στην πίεση του προλεταριάτου -τη στιγμή της εξασθένησής του- την πίεση των λυσσασμένων μικροαστικών μαζών.» (Όπως παραπάνω)

Ο Τρότσκι συνεχώς προειδοποιούσε ότι οι ρεφορμιστές παραπλανητές ηγέτες του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Γερμανίας (SPD) και του Σταλινικού Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας (KPD) υποβίβαζαν τον κίνδυνο που παρουσιαζόταν από τη φασιστική απειλή και παρότρυνε το KPD να ξεκινήσει μαζικές δράσεις ενιαίου μετώπου μαζί με τους εργάτες του SPD για να υπερασπιστούν τους εργάτες και τους καταπιεσμένους ενάντια στα ναζιστικά τάγματα εφόδου και να τα καταστρέψουν ενώ ακόμα ήταν μικρά.

Το σημείο κλειδί στην πάλη κατά του φασισμού τότε και τώρα είναι η αντίληψη της κεντρικότητας της εργατικής τάξης. Όπως τόνισε ο Τρότσκι το 1931:

«Οι κύριες δυνάμεις του φασισμού αποτελούνται πάντα από την μικροαστική τάξη και την νέα μεσαία τάξη... Στη ζυγαριά μιας εκλογικής στατιστικής χίλιοι φασιστικοί ψήφοι ισοδυναμούν με χίλιους κομμουνιστικούς ψήφους μα στον επαναστατικό αγώνα χίλιοι εργάτες που δουλεύουν σε ένα μεγάλο εργοστάσιο αξίζουν εκατό φορές πλιό πολύ απ' όσο χίλιοι κρατικοί υπάλληλοι, γραφιάδες, μαζί με τις γυναίκες και τις πεθερές τους». (Στο άρθρο: *Το Κλειδί της Διεθνούς Κατάστασης Είναι στη Γερμανία*, 1931, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία*, Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000).

Η πρόσφατη βάρβαρη κακοποίηση των αντιφασιστών διαδηλωτών από την αστυνομία στην Αθήνα τονίζει ότι παρότι ήταν θαρραλέα, η στρατηγική των μικρών ομάδων των αριστερών που κινητοποιούνται για να υπερασπιστούν τους μετανάστες ενάντια στους φασίστες, δεν είναι ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταστροφή της απειλής της

Χρυσής Αυγής.

Οι βίαιες ρατσιστικές επιθέσεις στους μετανάστες και σε άλλους από συμμορίες φασιστών της Χρυσής Αυγής θέτουν την άμεση ανάγκη για την κινητοποίηση αποσπασμάτων εργατών, βασισμένων στα εργατικά σωματεία, για να υπερασπιστούν τους μετανάστες και να καθαρίσουν τους δρόμους από τα φασιστικά παράσιτα. Αυτό που είναι αναγκαίο είναι να παλέψουμε για να βγάλουμε από τη μέση τα πολιτικά εμπόδια ώστε να κινητοποιήσουμε τη δύναμη των εργατικών σωματείων ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Το ΚΚΕ έχει την κοινωνική δύναμη στα εργατικά σωματεία στο να ηγηθεί για να το πετύχει, αλλά η προώθηση των ψευδαισθήσεων στην αστική δημοκρατία και ο εθνικιστικός λαϊκισμός του ΚΚΕ αποτελούν εμπόδια. Οι ρεφορμιστικές οργανώσεις στην ANΤΑΡΣΥΑ ενισχύουν επίσης τα πολιτικά εμπόδια, συγκεκριμένα με το να είναι η ουρά του φιλικού προς την ΕΕ ΣΥΡΙΖΑ, που υπόσχεται να παρέχει στους μετανάστες πιο «ανθρώπινες» συνθήκες κράτησης και να διαθέσει περισσότερους μπάτσους στους δρόμους για να πολεμήσουν το «έγκλημα». Ενώ ομάδες στην ANΤΑΡΣΥΑ μπορεί να ισχυρίζονται ότι είναι ενάντια της ΕΕ (ή για την Ελλάδα να βγει από την ΕΕ), η προτίμησή τους για μία «αριστερή» καπιταλιστική κυβέρνηση που θα ηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ και η επιθυμία τους να ασκούν πιέσεις σε μία τέτοια κυβέρνηση δείχνουν πόσο κενή είναι η εναντίωσή τους στην ΕΕ. Για παράδειγμα, σε μία συνέντευξη στο *International Viewpoint* ο Δημήτρης Χείλαρης της οργάνωσης ΟΚΔΕ-Σπάρτακος που είναι τμήμα της ANΤΑΡΣΥΑ δήλωσε: «... ο ΣΥΡΙΖΑ μπόρεσε να παρέχει μία αξιοπιστη λύση στην κατάσταση, μέσα από το σύνθημα μιας αριστερής κυβέρνησης.» (*Toward a government that will break with the Troika?* Ιούνιος 2012, [δική μας μετάφραση]). Δεδομένου ότι η ΕΕ είναι κυρίως υπεύθυνη για την πτώση του βιοτικού επιπέδου στην Ελλάδα και για την τροφοδότηση της ανόδου των φασιστών, δεν μπορείς να οδηγήσεις την πάλη ενάντια στον φασισμό χωρίς μια δριμύτατη αντίθεση προς την καπιταλιστική ΕΕ.

Η ηγεσία του ΚΚΕ τελευταία έχει υποστηρίξει ότι δε χρειάζεται ένα μέτωπο κατά του φασισμού και ότι η Χρυσή Αυγή χρειάζεται απλώς να «εκτεθεί». Σε μία ομιλία της Γενικής Γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, στην Ευρωπαϊκή Κομμουνιστική Συνάντηση στις Βρυξέλες στις 1-2 Οκτωβρίου, αναγνώρισε ότι η Χρυσή Αυγή αναπτύσσεται στα πλαίσια των «ταγμάτων εφόδου της χιτλερικής περιόδου» και ότι πυρήνες των σωμάτων ασφαλείας του καπιταλιστικού κράτους δουλεύουν

μαζί τους, όμως:

«Η αντιμετώπισή του δεν μπορεί να γίνει στη βάση του αντιφασιστικού μετώπου ή του μετώπου γενικά κατά της βίας από όπου και αν προέρχεται, γιατί τελικά πίσω από αυτήν την έκφραση θα χτυπηθεί το κίνημα. Η αντιμετώπιση της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ πρέπει να γίνει μέσα από το ίδιο το οργανωμένο κίνημα, στους τόπους δουλειάς, στους κλάδους, στις λαϊκές οργανώσεις, με ξεσκεπάσμα του συστημικού του ρόλου, και με αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων που διαπράττουν με δολοφονικές επιθέσεις που τις βαφτίζουν αυτοδικία.» (www.kke.gr)

Αυτό που εννοεί το ΚΚΕ με «αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων που διαπράττουν με δολοφονικές επιθέσεις» είναι να στηριχτούμε στο καπιταλιστικό κράτος για να διωχθούν ποινικά. Ένα παράδειγμα ήταν το αίτημα των εκπροσώπων του ΠΑΜΕ προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, Νίκο Δένδια: «Σας καλούμε να πάρετε μέτρα αυστηρού ελέγχου για την ασφάλεια και προστασία όλων των πολιτών, Ελλήνων και μεταναστών» (*Ριζοσπάστης*, 18 Ιουλίου). Στην πραγματικότητα, ο μεγαλύτερος κίνδυνος για να «χτυπηθεί το κίνημα» προέρχεται από την πίστη στους δημοκρατικούς ισχυρισμούς του καπιταλιστικού κράτους, αυτό ακριβώς που κάνουν οι παραπλανητές ηγέτες του ΚΚΕ, όταν παρακαλούν τον υπουργό να στείλει τις ειδικές δυνάμεις καταστολής για να «υπερασπιστούν» τους μετανάστες. Μαζικές προλεταριακές κινητοποιήσεις ενιαίου μετώπου ενάντια στους φασίστες είναι ο μοναδικός τρόπος για να εξασφαλίσουμε ότι οι φασίστες δε θα συνεχίσουν να αυξάνονται και να επιτίθενται στο οργανωμένο εργατικό κίνημα.

Επειδή ο καπιταλισμός είναι αυτός που δίνει γέννηση στη μάστιγα του φασισμού, η πάλη ενάντια σε δυνάμεις όπως η Χρυσή Αυγή πρέπει να συνδέεται με την πάλη για την ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας στην Ελλάδα και διεθνώς. Όντως, η εργατική τάξη μπορεί να κερδίσει τους κατεστραμμένους μικροαστούς στην πλευρά της και μακριά από τους φασίστες μόνο με το να παλέψει για μια σοσιαλιστική λύση έναντι της καπιταλιστικής κρίσης. Πρέπει να παλέψει για να καταπολεμήσει τη μαζική ανεργία, με το να απαιτήσει το μοίρασμα της υπάρχουσας εργασίας χωρίς μείωση μισθών, και ένα μαζικό πρόγραμμα δημόσιων έργων. Για να σταματήσει η πτώση των συνθηκών διαβίωσης, οι εργάτες πρέπει να απαιτήσουν οι μισθοί να έχουν τιμαριθμική αναπροσαρμογή με βάση τον πληθωρισμό. Για να ξεσκεπαστεί η εκμετάλλευση, η κλοπή και η απάτη των βιομηχάνων

και των τραπεζιτών, οι εργάτες πρέπει να απαιτήσουν οι καπιταλιστές να ανοίξουν τα (πραγματικά) βιβλία τους. Το προλεταριάτο πρέπει να παλέψει για την απαλλοτρίωση των μέσων παραγωγής και για την εγκαθίδρυση μιας σχεδιασμένης οικονομίας κάτω από εργατική εξουσία, όπου η παραγωγή θα στηρίζεται στην κοινωνική ανάγκη, όχι στο κέρδος. Αυτή η πάλη πρέπει να επεκταθεί από τις χώρες που χτυπιούνται πιο σοβαρά από την κρίση στην Ευρώπη έως τώρα, όπως είναι η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ισπανία και από τις υπερβολικά εκμεταλλευόμενες προλεταριακές μάζες των νεοαποικιακών χωρών όπως η Νότια Αφρική και η Ινδία, έως τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γερμανία και η Ιαπωνία, στις οποίες οι εργάτες βρίσκονται επίσης αντιμετώπι με την κάνη του όπλου.

Η καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση δουλεύει για να βάλει τους εργάτες από διαφορετικές χώρες τον έναν ενάντια στον άλλον. Σε αντίθεση με τον εθνικιστικό σοβινισμό που ενισχύεται από αυτή την καπιταλιστική κρίση, κατανοούμε ότι η πάλη για διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση και για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης είναι κλειδί για να οδηγήσει την ελληνική εργατική τάξη έξω από αυτή την απελπιστική κατάσταση. Όπως σημείωσε ο Τρότσκι το 1930: «Το σύνθημα της προλεταριακής ενοποίησης της Ευρώπης είναι ... ένα σημαντικότερο όπλο στην πάλη ενάντια στον αποκρουστικό σοβινισμό των φασιστών». (Στο άρθρο: *Η Στροφή της Κομμουνιστικής Διεθνούς και η Κατάσταση στην Γερμανία*, 1930, το οποίο εκδόθηκε στο *Η Πάλη Ενάντια στο Φασισμό στη Γερμανία*, Εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο – Εργατική Δημοκρατία, Νοέμβρης 2000).

ΤΟΕ – Τροτσκιστική Ομάδα της Ελλάδας

Για οποιαδήποτε επικοινωνία γράψτε

στη διεύθυνση:

T.Θ. 8274

T.K. 10210

Αθήνα

τηλεφωνήστε στο: 6930694112

ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

Spartacist@hotmail.com

www.icl-fi.org

Εκτυπώθηκε στο τυπογραφείο ΜΟΡΦΗ

International Communist League (Fourth Internationalist)

International Center: Box 7429 GPO, New York, NY 10116, USA

Web site: www.icl-fi.org

Spartacist League of Australia

Spartacist ANZ Publishing Co.
GPO Box 3473, Sydney NSW 2001, Australia

Australasian
SPARTACIST

Marxist newspaper of the Spartacist League of Australia

A\$5/4 issues (1 year) in Australia
A\$7/4 issues—Airmail

Spartacist League/Britain

Spartacist Publications
PO Box 42886, London N19 5WY, Britain

WORKERS HAMMER

Marxist newspaper of the Spartacist League/Britain

£3/1 year
International rate: £7—Airmail
Europe outside Britain and Ireland: £5

Trotskyist League of Canada/ Ligue trotskyste du Canada

Spartacist Canada Publishing Association
Box 6867, Station A, Toronto, Ontario M5W 1X6, Canada

SPARTACIST CANADA

*English-language newspaper of the Trotskyist League/
Ligue trotskyste*

Cdn\$3/4 issues
International rate: Cdn\$8—Airmail

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

SpAD, c/o Verlag Avantgarde
Postfach 2 35 55, 10127 Berlin, Germany

SPARTAKIST

*Herausgegeben von der Spartakist-Arbeiterpartei
Deutschlands*

Jahresabo: € 4,—
Auslandsabo: € 7,50
Übersee Luftpost: € 10,—

Ligue trotskyste de France

Le Bolchévick, BP 135-10, 75463 Paris Cedex 10, France

LE BOLCHEVIK

Publication de la Ligue trotskyste de France

4 numéros : 3 € Europe : 4,50 €
Hors Europe : 6 € Canada : 5 \$Cdn
Chèques à l'ordre de : Société d'édition 3L

Τροτσκιστική Ομάδα Ελλάδας

T.Θ. 8274, T.K. 10210, Αθήνα Spartacist@hotmail.com

Spartacist Group Ireland

PO Box 2944, Dublin 6, Ireland

Lega trotskista d'Italia

Walter Fidacaro, Ufficio Milano Cordusio
Casella Postale 1591, 20123 Milano (MI), Italy

SPARTACO

Organo della Lega trotskista d'Italia

Abbonamento a 4 + supplemento: € 5
Europa: € 6 Paesi extraeuropei: € 8

Spartacist Group Japan

PO Box 49, Akabane Yubinkyoku, Kita-ku
Tokyo 115-0091, Japan

スパルタシスト

Publication of the Spartacist Group Japan

Subscription (2 years): ¥300
International: ¥600

Grupo Espartaquista de México

Francisco Montalvo, Apdo. Postal 006, Admón. Postal 13
CP 03501, México, D.F., Mexico

ESPARTACO

Publicación del Grupo Espartaquista de México

México: Méx. \$25/4 números (por correo)
Extranjero: US \$4/4 números (via aérea)
US \$2/4 números (via terrestre/marítima)

Spartakusowska Grupa Polski

Jan Jędrzejewski, Skr. 148, 02-588 Warszawa 48, Poland

Platforma
SPARTAKUSOWCÓW

Pismo Spartakusowskiej Grupy Polski

Cztery kolejne numery: 6,- zł

Spartacist/South Africa

Spartacist, PO Box 61574
Marshalltown, Johannesburg 2107, South Africa

SPARTACIST SOUTH AFRICA

Marxist publication of Spartacist South Africa

South Africa: R10/4 issues
International rate: US\$4/4 issues—Airmail

Spartacist League/U.S.

Box 1377 GPO, New York, NY 10116, USA

WORKERS VANGUARD

Biweekly organ of the Spartacist League/U.S.

US\$10/22 issues (1 year)
International:
US\$25/22 issues—Airmail US\$10/22 issues—Seamail